

BİZE ÜÇ TAŞ, BASAMAKLAR

Aydın AKDENİZ

Birer ikişer çıkıyor taş basamakları. Eski çevikliği yok ama. Aldığı kilolar yüzünden. Belki ritmi tutturamıyor, bilemiyorum. Yine de beni geçmiş olmak onu keyiflendiriyor.

Koşardı, evet. Hem, bahçeye girer girmez. Taşıdığım ne varsa ben daha bırakmadan.

Yalnız, peşimdeyken burnu taşa toprağa sürten o pabuçları yok mu, sırtına sırtına yükselirdi koşarken. Zaman işte, yazık ki geçiyor. Ve değiştiriyor çok şeyi, tanıdık tanımadık kim varsa, artık bizden ne eksiltebilmişse.

Onun eksilen yönü doymak bilmez iştahında saklı. Sanıyor ki bedeni yağ ve kas yığımına dönüşürse, içsel yaraların sancısı bastırılacak. Ama olmuyor, göz göre göre biçimce de ruhça da değişmeye başlıyor.

Geçmişe bir bakalım. Fay hattı boyunca iz sürüp kırılmanın iyice şekillendiği o çocukluk yıllarına.

Benimle uğraşmıştı. Tamam. Öte yandan genlerimizi taşıyan kimileri gibi şöyle hep fırsat kollayacak, kavgaya düşkün gerçek bir rakip olmadığının da farkındaydı.

Boğuşmak istiyordu. Ortılığı kırıp geçirmek. Vurmak. Buna yetiyecek soluk içirse körük gibi ciğer gerekiyor ona; yürek, bir tür körlük. Nihayet karşısına fırsat çıktığında yüzü renk renk ışıdı. Tabii ki oyalanamazdı...

O gün öğle arası okul yolundan çevrilmiştik. Çağırın, kahveci. Sesini hafta sonları radyoda spor haberi sunan adama benzetmeye çalışırdı. Bunu köyde bilmeyen yoktu. Gülünç. İncecik, duyulması zor.

‘Ayhaa..’

Dönüp bakmıştık. Sundurma altına sıralanmış iskemleler. Gölgeleler insanlar hep iç içe.

Anlaşılan dövüşmemiz isteniyordu bizden. Yere düşenimiz acıdan kıvranıp dururken ortalığa bir yirmi beş kuruşluk fırlatıp yine konuşmaya dala-caklardı. Öyle de oldu ama bir farkla...

‘Yumruğu sıkı olan kendini gösterecek bak, ona göre.’

Nasılsa, onca kasketlinin arasından seçebildiğim gözlüklü biri sanırım, ‘ne oluyor’ diye sormuştu yanındakine. Ağır işiten ona dediği şeyi tekrarlat-mıştı. Bir başkası cam kenarına dizili saksı saksı yasemini sularken:

‘İkizler’ demişti. ‘Kuşacaklar.’

Gözlüklüyü o sırada tanıdım işte. Yılışık kahveci yabancılardan tarafa bakarken başı öne eğikti gözlüklünün.

‘Geçin şöyle, çabuk olun.’

Koştuk biz de. Yaklaştık. Ürkek ürkek karıştık kalabalığa. Beyaz göm-lek giyinmiş kravatlı akça pakça misafirleri sonunda görebildik. Katran ka-rasından zerrece nasiplenmeyen, gölgeliğe çekilmiş arabaları. Ve al yazmalı kızların etten kemikten ördüğü hareketli, oynak duvarın serinliğinde kımıl-tısızca dinlenen çalgıcıları. Kapıda koca bayrak. Üzeri kesik çizgili flamalar. Gelip tam önünde duruyoruz. Ben, siyah okul önlüğüm. Tahta çantam. O, elinde her an fırlatıp atacak gibi tuttuğu defteri. Heykel kesilmişti âdeta.

Yabancıların ufacık işareti muhtarı bile hazırola geçerirken eh pek hak-sız sayılmazdık.

Komutla birlikte yumruklar iyice sıkılmıştı. Ve ilk hamleler, Ayhan yer-de. Fakat doğrulurken eline sakladığı taşla bana vurmuş, vurmuştu. Dur-maksızın, acıma duygusunu büsbütün yitirmiş olarak.

Aramıza kan girmişti bir kere. Öfke yatışana dek, elimi yüzümü yıka-makla unutacağım bir sinir boşalımı süresince. Fakat yırtılan, parçalan-an, toza toprağa bulaştığı için pelte pelte olan yaralar, daha sonra aklımız bir şeyleri kavradıkça gerçek anlamını bulacaktı.

Karşılıklı birbirimizi hep tekinsiz olarak hatırlayacağımız ama özellik-le beni bir güven bunalımına sokacak yıllar gelecekti sonra.

Akça pakça kıyafetler giyinmiş şu kahrolasıca iblislerin canı cehenne-me. Aslında bizi birbirimize kenetleyebilecek seyirlik bir sokak kavgasın-dan duydukları hazza da bin kez lanet ediyorum. Atılan naraları, böğürür gibi gülüşmelerini ve kimi ağızlarında parlayan o tek sıra bakırımsı dişleri sonra Ayhan'ın kürsü niyetine çıkarıldığı iskemlede kendisine o an belleti-leni tekrarlamaktan iyice çatallaşan sesini unutamazdım.

İş bitince çınara doğru çekilmişti. Orada bir sofraya olacak. Sarma, börek, üzeri tepelemesine yahniyle dolu sahanlar. Bir korucu, elinde gezeği.

Gönül bırakamazdım. O cılız beden o sofrayı hak etmişti çünkü.

Taş basamaklı eve dönerken çeşme başında sıra bekleyen Fatma ninem-le karşılaştık. Damar damar çatlamış elleri kurşun ağırlığıyla kolumdan tu-tup beni hızla çekiştirmeye başladı. Olup bitenin tek suçlusu sanki bendim.

‘Geberesice, ne halt ettin orada. Akşam olsun da bak gözlüklü hesabını nasıl soruyor bunun.’

Ne yapacaktı? En çok kızıp falakaya yatırırdı. Kastettiği bu zaten. He-sabı böyle görür çünkü.

İçeri eşikten ilk girenin, yarış olsa da ipi daima göğüsleyenin kollandığı bir dünyada yaşıyorduk. Dedim ya, sıralama işte. Tezcanlı, atılgan, biraz gözü kara olacaksın burada. Ve ortam dağıyla, ovasıyla çekmeli seni kendi-ne. Yoksa yapamazsın.

Peki Ayhan, bir türlü kabına sığmayan hareketliliğiyle başarıya gerçekten ulaşmış mıydı?

Ökçesi basık “Sabo” ayakkabılarıyla fiyakalı şekilde karşıma çıktığı gün bunu bir daha düşündüm. Çatık kaşları, tutuştuğu kavgalardan arda ka-lan yüzünde bir iz ve kendisine ait arabasıyla Ayhan, bir ziyafet sofrasından diğerine koşarken hâlimden şikâyetçi gibi görünmüyordu.

Yapılacak işim var mıydı, yok. Görülecek pazarlığım ya da verilmiş sö-züm. Yok, yoktu beni bağlayacak şey. Kuşlar kadar özgürdüm o gün. Şehre tıklılıp kalmam sayılmazsa tabii ki.

Hadi köye gidelim demişti.

Sabah yedide kahvede ol.

Hangisinde.

Kokoreççinin bitişiği. Şu “Moradam”la çay içtiğimiz yer.

Tamam, demiştim.

Köye varınca önümüzde üç taş basamak. Ona aşması kolay, bana ise hâlâ zor.

Sigarasını yakarken, ‘Hasan sopayla bayır aşağı keçi kovalardı’ diyor. Evet hatırlıyorum ama ses etmiyorum.

Menteşeye yüklenen kapıdaydı gözüm; rüzgâr estikçe gıcırıyor, içeri toz toprak giriyordu hep. Sonra kapı kapalıyken de görebiliyordun odayı; duvara çivilenen tahtaları, aynı duvara açılan koca oyuğu ortalığa savrulmuş kırık gaz lambasından arta kalanları...

Ortalık şimdi duman duman.

Başını odaya uzatmaya niyetlense de vazgeçiyor düşüncesinden.

Nihayet bitiyor sigarası. Usulca kalkıyoruz yerimizden. Anlıyoruz bir kez daha gaz pedalı sonuna dek yoklanacaktı. Durmadan, duraksamadan. İkinci vites, üçüncü vites ve nihayet dördüncüsü, karar kılınacak hıza ulaşana dek o el direksiyonla vites arasında gidip gelecekti.